

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/105/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616010001
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1616010001.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovaného M. V. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 06.07. 2016, sp. zn. 1T/1/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. októbra 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. V., nar. XX.XX.XXXX v M. sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 06. 07. 2016, sp. zn. 1T/1/2016 bol obžalovaný M. V. uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe že:

dňa 21.01.2015 na Hviezdoslavovej ulici v Malackách, potom čo predtým sprostredkoval uzatvorenie kúpnej zmluvy medzi predávajúcim Mária O. a kupujúcim M. B., predmetom ktorej bolo motorové vozidlo zn. R. K., EV. Č. MA-XXX DC, prevzal od M. B. kúpnu cenu za predmetné motorové vozidlo, t.j. finančné prostriedky vo výške 4.000,-Eur, ktoré si ponechal a doposiaľ neodovzdal poškodenej M. O., čím poškodenej spôsobil škodu vo výške 4.000,-Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste ktorý bol uložený obžalovanému v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 24.06.2015 sp. zn. 1T 22/2015 právoplatný dňa 22.07.2015 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 61 ods. 2 Tr. zák. mu súd uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovaného zaviazal k náhrade škody voči poškodenej Ing. M. O. , ul. M. U. č. XXX/XX, XXX XX M. v sume 4.000,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú T.. M. O. odkázal so zvyškom nárokom na náhradu škody na občiansko-súdne konanie.

Prvostupňový súd v úvode odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na vyhlásenie obžalovaného M. V. podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a preto odôvodnenie zameralo len na otázky súvisiace s výrokom o druhu a výmere trestu a náhrade škody.

Pri určovaní druhu a výmery trestu prvostupňový súd dôvodil jeho pomerom poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle zákonných ustanovení § 38 ods. 4 Tr. zák. Pokiaľ ide o trestnú sadzbu stanovenú zákonom za spáchaný prečin sprenevery táto je ustanovená zákonom v rozmedzí 1 - 5 rokov. Vzhľadom na postoj obžalovaného trestnej činnosti, ktorý sa k spáchanému žalovanému skutku doznal, bola mu zistená jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. Ako priťažujúce okolnosti súd správne zistil a ustálil tú skutočnosť, že obžalovaný bol pred spáchaním žalovaného trestného činu odsúdený § 37 písm. h/ Tr. zák. a nakoľko sa mu ukladal súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. spáchal viacej trestných činov v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. Tieto skutočnosti mali vplyv na ukladanie trestu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. podľa ktorého sa pri prevahe priťažujúcich okolností zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, teda uložený trest musel byť ukladajú v rozpätí trestnej sadzby 28 mesiacov až 5 rokov. Preto aj pri ukladaní a určení druhu trestu súd vychádzal z ustanovenia § 42 ods. 2 Tr. zák. podľa ktorého keď sa ukladá súhrnný trest nesmie byť miernejší ako uložený trest skorším rozsudkom. Z uvedeného ustanovenia teda vyplýva, že v predmetnej trestnej veci prichádza do úvahy obžalovanému uložiť len nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko trest uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 24.06.2015 sp. zn. 1T/22/2015 bol uložený v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne. Pri ukladaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody v trvaní tri roky prihliadol k tomu, že obžalovaný je osoba pri ktorej ani ukladanie respresívnych trestov celkom zjavne nevedlo k jeho náprave, tento bol viackrát právoplatne odsúdený prevažne za spáchanie prečinov marenia výkonu úradného rozhodnutia, alebo nedovolenú výrobu omamných a psychotropných látok a tiež pre majetkovú trestnú činnosť. Zohľadnil tú skutočnosť, že sa obžalovaný doznal a vyjadril ochotu nahradiť spôsobenú škodu mu bol uložený trest pri spodnej hranici trestnej sadzby. Na výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody a takýto trest aj vykonal. Nakoľko mu bol ukladajú súhrnný trest citovaným rozsudkom bolo zrušené rozhodnutie Okresného súdu Malacky, kde mu bol uložený trest zákazu činnosti vo výroku o treste, preto mu ukladajú trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v uvedenej výmere vo výroku rozsudku. Súčasne súd rozhodol o nároku poškodenej na náhradu škody v sume 4 000,-Eur, ktorú mal preukázanú so zvyškom táto bola odkázaná na občiansko-súdne konanie, nakoľko dokazovanie uplatnenej výšky škody v sume 6 000,-eur bolo nad rámec trestného konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný M. V., v zákonom stanovenej lehote 18.07.2016 na č.l. 138, nakoľko na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.07.2016, ktorého sa zúčastnil sa vyjadril, že si ponecháva lehotu na podanie odvolania č.l. 136.

V písomnom podaní zo dňa 18.0.2016 uviedol, že podáva odvolanie, bližšie sa k dôvodom odvolania nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave stanovil termín verejného zasadnutia na termín 26.10.2016, na ktorý termín sa obžalovaný nedostavil, predvolanie prevzal dňa 27.09.2016, 5 dňovú lehotu na prípravu verejného zasadnutia mal zachovanú, nedostavila sa poškodenej M. O., ktorá prevzala predvolanie na verejné zasadnutie 26.09.2016, ktorá mala taktiež lehotu na prípravu verejného zasadnutia zachovanú. Vzhľadom na neprítomnosť obžalovaného a poškodenej boli splnené podmienky podľa § 293 ods. 5 Tr. por. na vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného a podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. por. na vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti poškodenej Márie O..

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného M. V. nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom. Výnimkou z uvedenej zásady je to, že odvolací súd musí prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu obžalovaného M. V. a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmal výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní učinil prehlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. na kladené otázky v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por. odpovedal kladne, nie je možné podať odvolanie zo strany obžalovaného čo do výroku o vine ale iba o treste.

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaného M. V. poučil súd o jeho právach, urobil na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. 07. 2016 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., následne prvostupňový súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd prvého stupňa obžalovanému položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedala kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením, že vyhlásenie obžalovanej prijíma a s poukazom na ustanovenie § 257 ods. 8 Tr. por. tiež rozhodol, že nevykoná dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal skutok a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal len výrokom o treste, ktorý bol napadnutý prejednáváním odvolaním obžalovaného.

Úvodom je potrebné uviesť, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Tr. por., podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke rozhodovania o druhu a výmere uloženého trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu a v ďalšom na ňom odkazuje s tým, že považuje, na podklade podaného odvolania, za potrebné zdôrazniť nasledovné:

Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že dostatočným a vystihujúcim všetky zásady ukladania trestov je trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Prvostupňový súd v súlade so stavom veci zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, prihliadol na spôsob spáchania činu, zavinenie, pohnútku ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Nepochybil okresný súd, keď vzhliadol na poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa doznal k spáchaniu skutku. Rovnako nepochybil okresný súd, keď zistil dve priťažujúce okolnosti u obžalovaného a to že bol v minulosti súdne trestaný a spáchal viac trestných činov, toto posúdenie vyplýva z toho dôvodu, že mu bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, nakoľko žalovaný skutok spáchal predtým ako prevzal trestný rozkaz Okresného súdu Malacky 1T 22/2015, čo má účinky vyhlásenia rozsudku.

Za situácie, keď pomer priťažujúcich okolností bol v pomere 2:1, pri ukladaní trestu za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák. správne súd zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu pri prečine sprenevery v rozmedzí 28 rokov až 5 rokov, keď zákonná trestná sadzba je v rozmedzí 1 - 5 rokov. Vzhľadom na túto skutočnosť vychádzal prvostupňový súd z takto upravenej trestnej sadzby, s prihliadnutím na zásadu

individualizácie trestu, vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho pomery. bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, to znamená, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody na spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. Prvostupňový súd pri takto vymeranom treste, ako aj pri určení samotného druhu trestu, vychádzal zo zásad ukladania trestov, vzhľadom na jeho doterajší spôsob života.

Na podklade vykonaného dokazovania prvostupňový súd správne ustálil aj výšku spôsobenej škody, ktorá bola riadne a včas uplatnená poškodenou M. O. v sume 4 000,-Eur.o ktorej aj rozhodol vo výrokovej časti rozsudku postupom keď zaviazal obžalovaného k náhrade škody. So zvyškom na náhradu škody správne súd postupoval , keď poškodenú odkázal na občiansko-súdne konanie, nakoľko dokazovanie v tomto smere je nad rámec adhézneho konania v trestnom konaní.

Odvolací súd považuje za potrebné ďalej zdôrazniť, že úlohou súdu pri určovaní druhu trestu a jeho výmery je sledovanie a dodržiavanie zásady humanizmu, ako jednej zo základných zásad trestného práva a to predovšetkým tak, že trest má spôsobiť len takú ujmu, akú vyžaduje splnenie účelu trestu. Je pri tom potrebné prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Uvedené atribúty, relevantné pri určovaní druhu a výmery trestu, je nevyhnutné hodnotiť komplexne a vo vzájomných súvislostiach.

Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému prvostupňovým súdom vo výmere 3 rokov je na spodnej hranici trestnej sadzby, ide o trest uložený na základe zákona, v súlade s ustanovením § 34 Tr. zák., podľa ktorého páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Vzhľadom na osobu obžalovaného a doterajší jeho spôsob života, doposiaľ bol osem krát súdne trestaný . Nie je dôvod vyhovieť odvolaniu obžalovaného, ktoré môže smerovať iba do výroku o uloženom treste.

Nepochybil okresný súd ani v zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody takýto trest aj vykonal , naposledy bol z výkonu trestu podmiennečne prepustený Okresným súdom Prešov v roku 2010.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolanie obžalovaného M. V. považuje odvolací súd za neopodstatnené.

S poukazom na všetky relevantné okolnosti prejednávaného prípadu krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.